

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 " — "
Negyed évre . . . 1 " 50 "
Egyes szám ára . . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér” rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltetnek.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:
Kézdi-Vásárhelyt: Csik-Szeredában: Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbébő Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyíltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtatnak.

Felhívás előfizetésre

a „Székelyföld” 1883. évi (második) folyamára.

A „Székelyföld” című közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba és pedig K.-Vásárhelyre a nyomdába, vagy Csik-Szeredába T. Nagy Imre, Székely-Udvarhelyre Dr. Kádbébő Ferenc szerkesztőkhöz küldendő, vidékről legcélszerűbben posta-utalvánnyal.

A „Székelyföld” kiadó hivatala.

Iparosaink figyelmébe.

K.-Vásárhely, június 15.

Folyó hó 20-án gróf Zichy Jenő, Jagócsi Péterffy József min. biztos és Ugron Ákos, városunk derék képviselője, ide érkeznek. — Iparosaink kétségen kívül ismerik azon nemes célt, mely a nevezett urakat e város kebelébe vezérli. Szükségtelen a hazafias lelketű grófnak a hazai ipar előmozdítása körül szerzett érdemeit elősorol-

nunk a végett, hogy iparosainkat meggyőzzük az önzetlen, áldozatkész főur céljának nemes voltáról.

Városunkban aránylag oly nagy az iparral foglalkozók száma, mint talán sehol az országban. Forgalmi tekintetben pedig oly ponton fekszik, hogy szinte páratlan. Vidékünk nagy és gazdag; összeköttetésünk Romániával szintén igen nagy. Tehát a hely kétségtelenül alkalmas arra, hogy oly sok iparost befogadjon.

És mégis — fájdalom! — néhány év óta nincs alkalmunk a panasznál egyebet hallani iparosaink ajkairól. Utóbbi időkben oly mostoha a sors iparosaink iránt, hogy nagy részük csak tengődik. S ha a dolgok tovább is így maradnak, lesz egy csomó tönkre ment iparosunk. Néhány év óta iparosaink összeköttetése a szomszéd Moldával nem egyéb kockázatásnál. Legtöbb panaszt a vámhivataloknál elkövetett visszaélések miatt hallunk. Az idegen verseny szintén nagyban gátolja a haladást. Röviden: igen nagy a száma bajainknak, melyek orvoslást kívánnak.

És a fennevezett urak ide jönnek most hozzánk, hogy előadjuk panaszaikat, s illetékes helyen aztán felhívják reánk a figyelmet. — Legyünk őszinték, használjuk fel az alkalmat, mondjuk el sérelmeinket, és kérjük, sürgessük bajaink orvoslását.

Tartsanak az iparos-egyesületek értekezleteket, vitassák meg az egyes kérdéseket és alapos megfontolás után adják elő bajainkat.

A rohamosan haladó kor igényei annyira fejlődtek, hogy az iparos-tanulók oktatása városunkban nem maradhat tovább oly elhanyagolt állapotban, mint eddig volt. A folytonosan fejlődő művelés, a haladó külföldi ipar, mely mostani viszonyaink között maholnap leszorit bennünket a versenyterről, ma már okvetlenül megkövetelik, hogy művelt iparosokat neveljünk. Napjainkban nem elég, hogy az ifju nemzedéket, a jövő iparosait, mint egy-egy gépet, felneveljük; ma már módot kell nyújtanunk az értelem fejlesztésére is.

Ezen nézetet pártolják úgy hazánk, mint a külföld szaktudósai; ezért állítják fel az iparos-tanulók számára az iskolákat.

A nemes grófnak ép az a célja, hogy az ipar haladásának ezen iskolák felállítása által lendületet adjon; ez vezette azon nemes tette, hogy az országgyűlésen az iparos-oktatásra előirányzott 8000 frtot 20.000 frtra pótolta saját zsebéből. Azért fárad most hozzánk a nemes gróf, hogy megbeszélje iparosainkkal a módokat, melyekkel az elsőfoku ipariskolát városunkban fel lehetne állítani. Ők ki fogják eszközölni, hogy némi segélyben is részesülünk a cél kivitelére.

Ámde az összeg, mit a kormány e célra nyújthat, elenyésző csekély. Hogy pedig a cél elérhető legyen, szükséges ahhoz némi áldozat. — Ne sajnáljanak tehát az ipartársulatok egy kis anyagi áldozatot akkor, midőn az ifju nemzedék jövőjéről van szó.

És egyáltalában tegyünk meg mindent, a mivel bajainkon javíthatunk. A kormány küldöttei most eljönnek hozzánk; mi felsoroljuk előttük bajainkat, és ők bizonyára fel fogják használni befolyásukat illetékes helyen arra nézve, hogy azok orvosoltassanak. Ugy legyen!

A kedves vendégek legyenek üdvözölve Kézdi-Vásárhely városában! Működésüket kísérje áldás!

Iparos.

A csikmegyei közigazgatási bizottság üléséről.

Csik-Szereda, június 11-én.

A megye alispánjának jelentése szerint a f. évi május 30-án Csik-Szentmiklós egyházmegye több egyéne és gyimesbükki lakosok között történt összeütközés a megéjtett vizsgálat szerint onnan származott, hogy gyimesbükki Galaczi Nagy József és társai által az említett egyházmegyétől eddig haszonbérbe birt ugynevezett „Geren-dus” havasi legelőt az egyházmegye a f. évre bereczki Gocsman János bérlőnek haszonbérbe adván, mivel a Galaczi Nagy József s társai marháit az egyházmegye küldöttei onnan be akarták hajtani, emezek azt megakadályozták; de jamaz összeütkö-

A „Székelyföld” tárczája.

A szomszédok.

(Beszély.)

Irta Dobay János.

(Folytatás.)

II.

A két uri lak egészen átváltozott a két család ifju sarjainak hazajövele után. A Széki Bertalan ur portáján a hiányokat kijavították, kitatarozták, az udvar ki lett tisztítva, a ház mellett elterülő kertre nagyobb gond fordítva; a falakat kimeszelték, szóval az egész porta elég lakályos kinézetet nyert. A falusiak bámultak e különös változás felett, de hátha még tudták volna, hogy a tarka földet hány drága kincs rejtget magában! Az köztudomású dolog volt, hogy Kamilla kisasszony a nevelő-intézetből hazaérkezett, de még eddig senki sem látta. Csak esténként jelent meg szülői társaságában a kertben, vagy atyja karján tett a közeli erdőben rövid sétát.

Kerekes Gábor uram öröme is teljes volt a Sándor gyerek hazaérkezésével; nem sokat beszélt, de szíve dagadt a boldogságtól, midőn annak sugárzó nyílt arcán s deli termetén végig tekintett. Sándor a mily szorgalommal forgatta eddig a jogi könyveket, ép oly odaadással feküdt neki a gazdaságnak. A hitatos figyelemmel hall-

gatá végig az öreg gazda jó tanácsait; tudni akart mindent, hogy méltó utóda lehessen apjának. Az öreg Kerekes egy napon elbeszélte neki a szomszéd földesur történetét s azon alaptalan gyűlöletet, melyet az iránta táplál.

— Sajnálom, édes fiam, — szólt az öreg — hogy szomszédunkban egy örökös ellenséget birunk, de ezen nem lehet segíteni. Neki nem az fájt, hogy birtokának nagy része az én tulajdonom lett, hanem az, hogy egy oly közönséges ember, mint én, tulszárnyalta őt.

— Tehát a szomszéd nagyon büszke? — Egyike azon büszke, hajthatatlan fejeknek, kik az ősök dicsőségén kéjelegve, nem akarják elismerni, hogy az értelem, munka és szorgalom is ér valamit.

— S nem lehetne őt más nézetre bírni?

— Még csak az kellene. Az első szóra lekaczagna s ott hagyna a faképnél. Engem „okos paraszt”-nak nevez s talán én vagyok, kit e világon legkevésbé hallgatna meg. Valahányszor üzleti dologban találkoztunk, mindig éreztem megvetését, de nem akartam észre venni s megvalloim, nem is éreztem valami nagyon sértve magamat, mert tudtam és éreztem, hogy többet érek, mint ő.

— Hát a neje milyen?

— Olyan, mint a férje.

— Mondják, hogy egy leányuk is van, ki most jött haza a nevelő-intézetből.

— Hallottam róla, de nem ismerem. Azt hiszem, hogy olyan környezetben ő sem lesz jobb, mint a többi. Tanácslom tehát, édes fiam, hogy a lehetőleg kerüljétek őket, ha nem akarsz kellemetlenségeket okozni magadnak. Te a mai kor gyermeke vagy; több benned a büszkeség és önbecszerzet, mint bennem volt s hevesebb vagy, mint én voltam s így talán nem tudnád elviselni a földes ur lenézését.

— Bizd rám a dolgot, édes atyám, — szólt az ifju mosolyogva — a két telek között meredező 2 öles kerítés s állásunk és nézeink között levő különbség megvédelmez minket minden kellemetlen érintkezéstől; ők a multnak élnek, mi a jelen emberei vagyunk; ők henyélnek, mi munkálkodunk; ők hátrafelé haladnak, mi előre s így sohasem fogunk oly pontra jutni, hol találkozhatunk.

— Helyesen, édes fiam. Most már teljesen nyugodt vagyok az iránt, hogy a régi csendes viszony továbbra is megmarad a szomszédok között.

Ezen beszélgetés után sohasem került többé szóba a Széki család.

Sándor egészen felmenté atyját a gazdaság gondjai alól s csupán csak jó tanácsait kérte ki olykor-olykor. A fővárosi

gavallérból pár hó alatt ügyes falusi gazda lett. A kesztyűhöz szokott finom kéz s a fehér arcz megbarnult s a fővárosi szabóműhelyekből kikerült gyártmányok helyét egyszerű ruhák foglalták el; de e változás, mondhatni, előnyéressé vált az ifjunak. Erőteljesebb s rokonszenvesebb alakot alig lehet képzelni. Sándor rajongott a falusi élet után s most új pályáján bő alkalma nyílt vágyait kielégíteni, azonban nem hanyagolta el tanulmányait sem, sőt kedvencz időtöltéseiben, u. m. vivás, lövés, lovaglás stb. gyakorolta magát. Szorgalmas gazda lett a nélkül, hogy megszűnt volna gavallér lenni.

Az első hajnalsugár rendesen a szabadban találta az ifju gazdát s ilyenkor szokása volt bekalandozni mezőket, erdőket. Egy szép nyári napon szintén kiment a mezőre, hogy szétnézzen a munkások között. Ajnap égetően sütött, a láthatár szélén gyanus színű felhők kezdettek emelkedni. A munkások aggódva nézték az eget s jövendölgették, hogy vihar lesz s figyelmeztették az ifjut is, hogy térjen haza. Sándor mosolyogva fogadta a jó tanácsokat s a helyett, hogy hazatért volna, a közeli erdő felé indult, hogy annak hűs árnyában átolvasson egy tegnapi érkezett érdekes könyvet. Az évszázados tölgyek alatt puha mohszőnyeg kínálkozott pihenésre. Sándor engedett a

zésnek komolyabb kimenetelét a kir. csendőrség legott megakadályozta.

A kir. törvényszék az összeütközés részeseit vizsgálat alá vette s csak majdnak lefolyása után lesz megállapítható, hogy kik voltak kezdeményezői és előidézői a jelzett összeütközésnek. Az egyházközség és a gyimesbükkii érdekeltek lakosok között a békés kiegyezés kilátásában van s Gocsmánbárló is hallván emez esetet, a bérlet tárgyaról lemondott.

A megyei főorvos jelentése szerint a közegészségügyi állapot a mult hóban sem volt a megelőző hónapnál kedvezőbb, mert ha egyik községben a járvány megszűnt is, de a másikban újból mutatkozott.

A roncsoló toroklob 6 községben fordult elő és pedig: Cs.-Szeredában, Kászon-Impérben, Taploczán, Csik-Szentmihályon, Csik-Szent-Tamásán és Szent-Domokoson, mely községekben megbetegült összesen 34 egyén, ezek közül meggyógyult 10, meghalt 10 és maradt ápolás alatt 14.

A hólyagos himlő mutatkozott Teke-rőpatakon, Kilyénfalván, Gyó.-Szentmihályon és Szárhegyen, hol is összesen megbetegült 90, ezekből gyógyult 68, elhalt 14 s maradt ápolás alatt 8.

Orvos-rendőri boncolás 3 esetben fordult elő, még pedig: vízbefulátnál 2 és agyguttaütésnél 1.

A kir. adófelügyelő jelentése szerint az 1883. évi I-ső és II-ik évnegyedi adótartozás esedékes része a későbbi előirással együtt teszen 124,622 frt 35 krt.

Ebből május végéig fizettetett 78,426 frt 2 kr. Maradt hátralék 44,609 frt 41 1/2 kr.

A mult év ezen időszakában volt a befizetés 79,179 frt 42 1/2 kr, s így a folyó évi adófizetés eredménye 753 frt 41 1/2 krral kedvezőtlenebb.

Hadmmentességi díjba a mult évi hátralékkal együtt előíratott 21,888 frt. Ettől folyó évi május hó végéig töröltetett 18,506 frt 24 kr. Maradt hátralék 2450 frt 75 krajczár.

Az erdélyi püspök Háromszéken.

Főtisztelendő Lőnhart Ferencz erdélyi püspök ur ő nagyméltósága június 6-án kegyes látogatását Lemhényben elvégezvén, délután mintegy 6—7 óra közt a magyar haza egyik kies végvárosába, Bereczkbe érkezett. E kis városnak apraja-nagyja val-

vonzerőnek s a puha zöld gyepen elterülve mohón szitta magába a balsamos hús levegőt. Elandalodva az ünnepélyes csend által, gondolatai szárnyra keltek, ifju lelke tündér képeket alkotott egy szebb jövőről; majd meg a sziv is megszólalt, halk hangon követelve a maga jogait. A titkos vágy és édes sovárgás heves dobogásba hozá az ifju szívet, a férfias arcz szelid kifejezést öltött... Az ifju ábrándozott sokáig s észre sem vevé, hogy míg ő örök szerelemről, boldogságról, gyönyörökről álmadozik, addig az égen sötét felhők vonulnak össze. Egy távoli moraj felriasztá az ifjut; zavartan nézett körül, majd meg magához térve vidáman szólott: „Ugy látszik, egy kissé ábrándoztunk; de mit tehet az ember, ha 26 éves és érző szíve van?” Erős mennydörgés volt a felelet a magánbeszédre. Az ifju talpra ugrott s szétnézve a vészterhes felhőkön, mosolyogva mormogá: „Az ég megbüntet ma az ábrándozásért.” S ezzel megindult sebes léptekkel haza felé. A vihar egy pillanat múlva már egész dühvel kitört. A zápor patakként ömlött s a sűrűn ismétlődő mennydörgés megrázkodtatá a földet. Sándor bátor szívé férfi volt, de egy kissé mégis meghökkent a természet e borzasztó harcza előtt. Legjobbának tartotta egy sűrű lombsátor alatt bevárni a vihar elvonulását; legalább így némileg védve lesz a zuhogó záportól. Mintegy 20 lépésre sűrű lombu fa állott s arra felé indult. A mint odaért, bámulva vette észre, hogy egy ifju hölgy áll a fa alatt, ki sápadt arcczal, tágira nyílt szemekkel s félelemtől reszkette simult a fa törzséhez. Könnyű fehér ruhája már teljesen át volt ázva s szorosan tapadt

lás- és nemzetiségi különbség nélkül már d. u. 3 órakor talpon volt. A határszálen diszes lovas banderium élén a városkapitány fogadta a főpásztort. A város végén felállított díszkapu alatt Gábor Péter, Bereczk város országgyűlési képviselője, meglepő hangon beszédrel üdvözölte ő nagyméltóságát, mire a főpásztor velős rövidséggel válaszolván, éljenzések közt, roppant nagy néptömeg kíséretében vonult a templom elé, hol szintén nagy néptömeg várta. Itt Gábor Imre polgármester, mint főgondnok, fogadta a hitközség nevében; különösen felhívta ő nagyméltósága figyelmét a megromlott templomra, mire a kegyes főpásztor nyájas szavakban válaszolt s megígérte, hogy a kijavítás költségeihez a vallásalap is hozzá fog járulni. A plebánia udvarán Bálint László helyteli plebános és közelebből kinevezett alesperes talpraesett rövidséggel és a nála szokásos ékesszólással az egyháztanács és iskolaszék nevében fogadta, mire ő nmlga az egyháztanácsot és iskolaszéket atyai szeretetéről biztosítva, meglepő szavakban válaszolt. Ezután ő nagyméltósága a különféle városi és vidéki tisztviselők tisztelgéseit. Mintegy 8 órakor vacsora volt. Ezután gyönyörű tűzi játékkal és fáklyás zenével tisztelték meg ő nagyméltóságát az iskolás gyermekek és a tűzoltóegylet. Az iskolás gyermekek és tanítói kar nevében ez alkalommal Suller István káplán-tanító szép beszéddel köszönté a magas vendéget. A tűzoltó-egylet nevében Finta János városi főjegyző beszélt; felkérte ő nagyméltóságát, hogy a zsenge egyletet atyai magas figyelmére méltatni s a védnökséget elfogadni kegyeskedjék. Ugy a gyermekeket, mint a tűzoltó-egyletet atyai kegyeiről biztosítva, különösen a tűzoltóegylethez intézett válaszában rámutatott azon egyedüli erkölcsi alapra, a melyen mozognia kell, s ígérte, hogy ha az egylet életrevalónak bizonyul, nem fogja attól megvonni anyagi támogatását.

Másnap d. e. 10 órakor isteni tisztelet tartott, melyen a főpásztor misézett. Mise után Bálint László alesperes nagyhatalásu beszédet mondott, minek végeztével ő nagyméltósága lépett a szószékre s emelkedett szellemű beszédet tartott. Ezután fényes ebéd volt, melyen lelkes, eszmegazdag köszöntők mondattak a magas vendégre, titkárára és másokra.

Ebéd után ő nagyméltósága átrándult

remegő tagjaihoz. Az ifju — feledve a vihart — megigézve legelteté szemeit a gyönyörű hölgyalakon, ki úgy állt ott, mint egy bájos erdei tündér. A mint bámulából magához tért, tiszteletteljes emelt kalapot s udvarias hangon szólott:

— Megengedi kisasszony, hogy én is helyet foglalhassak e lombsátor alatt? Én Kerekes Sándor földbirtokos vagyok.

Egy irtózatos dörgés volt reá a válasz. A hölgy arca még sápadtabb lett, leplezetlen rémülettel nézett az ifjura s kezeit védőleg terjeszté ki. Az ifju az égháborúnak tulajdonitá a hölgy félelmét s részvétet közeledteté felé:

— Ne féljen kisasszony, — szóló részvevő hangon — a vihar nemsokára el fog mulni.

— Távozzék! — kiáltá a hölgy éles, parancsoló hangon. — Én Széki-leány vagyok s még az ég hatalmas nem kényszeríthet, hogy egy Kerekessel együtt maradjak. E fa nem adhat kettőnknek menhelyet. Ha ön marad, én távoزم.

— De kisasszony —

— Csáládóm megrontója iránt sokkal nagyobb a gyűlölet és megvetés szívemben, mint a vihartól való félelem. Udvariasságot várni önkéntől, az merő képtelenség; tehát én fogok távozni.

Az ifju sápadt arcczal hallgatá a hölgy kiméletlen szavait, de leküzdvé felindulását, szelid hangon szólott:

— Maradjon ön kisasszony, én fogok távozni, az oly magamforma közönséges embernek ugy sem fog ártani a zápor, míg ömre veszélyt hozhatna. Ámbár nincs oklevelem és czimerem, de birok annyi udva-

Matronos leánymegyébe. Személyesen kívánt megismerkedni a helyzettel. A népmít sem tudott a látogatásról, de a harangszóra néhány percz alatt a községnek apraja-nagyja talpon volt és sietett a kegyes főpásztorhoz, ki megígérte, hogy egy új templom, esetleg a jelenleginek újraépítése érdekében minden tőle telhetőt meg fog tenni. A mostani templom szomszédságában új helyet jelölt ki templomhelyül.

Június 8-ka pihenésre volt ugyan szánya, de már reggel 8 órakor incognito utnak indult az ojtózsósmezei hívek látogatására. Érdekes látványt nyújtott menet és jövetkor a magyarosi tisztelgés, hol az inség-utmunkások az új állami ut megnyitására dolgozván, ásóval, kapával és más eszközökkel kezükben, sorfalat képezve köszöntötték a lassu léptekkel elhaladó főpásztort. Ő nmlga hintóból megszemlélvén Ojtózt, Sósmezőt és az erődítvényeket, Sósmezőn a vesztegintézeti igazgatónál villásreggelizett. Itt két küldöttség jelent meg ő nagyméltósága előtt. Az egyik a kath. családapák tisztelgő küldöttsége volt. Előterjesztésükre egy róm. kath. templom, plebánia és iskola felállításának mulhatatlan szükségessége lett megbeszélve, melyeknek felépítése akár az állam, akár az egyház, akár mindakettőnek közös költségén lenne eszközözendő. Komoly beszéd tárgyat képezte a magyar nemzetiség érdekeinek elődázhatlan megvédése is. Ugyane tárgyban jelent meg a hölgyek küldöttsége is, kérvén ő nmlgának atyai támogatását s honleányi lelkesedéssel hangsúlyozván a vallás, nevelés és oktatás s a nemzetiségi kérdések fontosságát és azt, hogy itt évenként mintegy 70 iskolaköteles gyermek vár oktatásra, a mi már magában elég ok a kérelmezők kérésének teljesítésére. Ő nagyméltósága megígérte, hogy minden tőle kitelhetőt meg fog tenni e több oldalú kérdés megoldására. Ezután szívélyes bucsut vett a jó sósmezeiektől s visszautazott Bereczkbe.

Bereczkben Gábor Imre polgármester és Gábor Péter orsz. képviselő családjánál látogatást tett. Este 7 órakor az alesperesnél ebéd és vacsora volt, melyen a házigazda szívélyes köszönetet mondott mindenre kiterjedő páratlan figyelméért és hártartalan jóságáért.

Akárki.

riassággal, hogy a hölgyek iránt a kellő tisztelettel és gyöngédséggel szoktam viseltetni.

— Eh, az mind csak frázis, a valódi nemességet nem az oklevél, hanem a szívadja meg s annak, a ki egy családot szívtelenül tönkre tud tenni, hiában adnának oklevelet, az mégis nemtelen maradna. Udvariassága, hogy távozni fog, azt bizonyítja, hogy a fiu valamivel jobb az apánál s legalább nem akar kiüldözni utolsó menhelyemről. Azt hiszem, ezzel mindent elvégeztünk!

— Még egy pár szót, kisasszony, s azonnal távozni fogok, — szóló az ifju szomoruan — aztán igérem, hogy sohasem fogok önnek többé terhére lenni. Ön kisasszony félre van szülői által vezetve. Az ön atyja pazarul költekezett, atyám szorgalmasan dolgozott és megvagyonosodott; az ön atyjának pénzre volt szüksége s önként ajánlá földet vételre, mert tudta, hogy atyám nem él vissza szorult helyzetével s valódi értékük szerint fizet s így történt, hogy az önök birtoka lassanként a miénk lett; de arról biztosíthatom s itt az Isten színe előtt, a haragvó ég dörgése között esküszöm önnek, hogy az én atyám csalárd eszközöket az önök családjának megrontására s vagyonuk megszerzésére nem használt soha. És most Isten önrel, kisasszony; remélem, hogy nem leend többé soha alkalma oly igazságtalan vádakkal bántani engem és atyámat. Táplálják önök továbbra is alaptalan gyűlöletüket, minket megnyugtasson lelkiismeretünk s a vett sérelmekért tiszta öntudatunk fog elégtételt szolgáltatni.

(Folytatása köv.)

Gyászbeszéd.

(A szentkatolnai temetőben Cseh Emil sirjánál június 9-én elmondotta Szentiványi Ignác birtokos.)

Tisztelt gyász kíséret!

Mély fájdalommal, szétdult kebellem, vérző szívvvel állok e gyászos helyen, hol az örök nyugalomnak egy szép tehetségű ifju földi maradványait kell, hogy átadjuk, a kiben a szülőit szerető, engedelmes, jó fiut, a gyöngéd, szerető testvért, a tiszta keblű rokont, a hű érzésű barátot, a vallásos érzellemmel felruházott, szabadságszerető ifju bajnokot, a kézdívasárhelyi felső népiskola gondnokságának egyik kiváló tagját s e törvényhatóság egyik legszebb reményét, a derék, munkás tisztviselőt, szentkatolnai Cseh Emil elhunyt feledhetlen, nemes barátunkat siratjuk.

Ha a mindent felvidámító, zöld színnel örvendeztető ifju tavaszt az érlelő nyár jótékony melege felváltja s a tápláló nedvnek hozzájárultával földünk átadja áldását a földművelőnek, a hideg tél napokat átélhessük: a természet rendes folyamát az isteni gondviselés kifogyhatlan jósága után szemléljük; de ha a vidámító májusi napok után az áldott nyár közepén a dülő vihar romboló műve a földművesnek minden reményét megsemmisíti s a fáradt munkás minden táptól megfosztatik: a keserv nagyobb, a veszteség fájdalma megmerhetetlen, mert a rendkívüli, nem várt csapás kipótíthatatlan hiányt, keserű szükségét hoz létre. Ilyen az ifju élet korai elhunytja is. A serdülő gyermek, midőn ébredni kezd, ismeret után vágyik, eszmél, figyel, gondolkozik, tanulni kíván, hogy a nagy társadalomban hasznos taggá válhassék, hogy a gondos szülőknek gyámolvá lehessen; s midőn azon ohajtott ponton van, hogy magas rendeltetésének mint ember, mint hazafi, megfelelhett: eljön a korai halál s a szomorú mulandóság idő előtt felüti gyászos jelvénvét. Sokkal keserűbb, sokkal megrendítőbb ez, mert egyszerre minden megsemmisül, mit a társadalom, a haza, az egyház, az emberiség egy ifju tehetséges élettől méltán igényelhetett.

Valóban keserű mindnyájunk fájdalma a szép tehetségű Cseh Emil elhunytja miatt, s ha hullanak fájdalmunk könnyei, méltán hullatjuk azokat; méltán sirunk szép ismeretekkel birt, idő előtt elhunyt fiatal nemes hazánkfia, a jó és kiválóan vallásos Cseh Emilnek korai gyászos halála felett.

Földgömbünkön az egyes emberek egy, mint egész családok, hatalmas országok egy, mint a legvirágzóbb nemzetek, és a legnagyobbtól a legparányibb tárgyig minden, de minden a szomorú mulandóságnak, a gyászos enyészetnek van alávetve. Minden, mi egyszer létrejött, eltűnik, menthetlenül elenyészik. Nincs a szerencsének oly választottja, ki az élet keserűségeitől teljesen szabad, teljesen ment lehetne. Nincs, a ki, midőn az élet tengerén keresztül evezett, multjára vissza tekintve keserűen ne tapasztalná, hogy a küzdelmes utazás alatt sokkal kevesebb örömben részesült, mint fájdalomban, s a keserű gyötrelmek sokkal számosabbak voltak, mint a gyönyöröltezetek; igen, mert képzelt földi boldogságunk sokszor csak átvezető hidja keserű szenvedéseinknek, s az olykor-olykor mosolygó öröm legszebbnek látszó virága is csak élő képe a szomorú, gyászos hervadásnak. Oh, mily gyakran ringatjuk magunkat teljes meglepődésben s tiszta boldogságban, nem látván magunk körül semmi szomorut, mi édes nyugalunkat megzavarhatná; pedig egy percz is elég arra, hogy édes álmunkból felriasszon; s midőn édes nyugalommal élveztük az élet kellemes oldalait: egyszerre csak beüt a mulandóság, a megsemmisítő halál villáma s szétzuzza, örökre megsemmisíti életünk minden nemesebb vágyát, minden szép reményét.

Szemünk előtt van — fájdalom! — a szomorú gyászeset; tekintsük az élet tavaszának legszebb időszakában kimúlt kedves fiatal elhunyt hazánkfia. A vidám, szende arc, melyre nézni édes gyönyör volt, nem mosolyog többé, elhalványult; az élénk, lelkes szemek nem fénylenek többé, örökre lezárdotak: a szép ajkak, melyek a hazáról,

az emberiségről oly lelkesen zengedeztek, örökre elnémultak; a nemesen lángoló szív, mely minden szép és nagy eszméért felhevült, nem dobog többé, megszűnt érezni; a zsarnok halál a viruló ifjú élet felett kérelhetlenül felütötte enyészetet jelentő gyászos feljénvét.

De küzdelmes, bizonytalan létünkben mélyen rejlik az örök gondviselés megfoghatatlan bölcsessége, ki azért bocsát sokszor a legjobbakra is csaknem elviselhetlen keserűséget, hogy a boldogság és megelégedés, valamint a mély keserűség napjaiban az emberi halhatatlan lélek tisztuljon, szilárduljon s az örök gondviselés szent akaratján reményteljesen megnyugodjék.

(Folytatása következik.)

Levelezés.

Kovácsna, 1883. június 10.

Tek. szerkesztő ur!

Valóban bámulni lehet a természet szeszélyeit. Május első napjaiban nagyon messze maradtunk a világtól; a fejlődésnek bizony leghalványabb nyomai sem voltak kivehetők. Az ócska téli kabátok már szinte-szinte bankrotíroztak; szarvasbőr-keztüi, bárányszőr-sapka, szóval a téli öltözékek még nem voltak pensionálhatók.

10—12 nap alatt nagy változás lett. Az ezüstös hólepelt smaragdzöld puha pázsit, az erdő disztelen, kopasz fái sűrű zöld lomb váltá fel s madárdal fűszerezte; általában új életre ébredt a természet. Örültek is ennek a mi gazdáink s különösen gazdasz szonyaink; mert hát bizony nálunk nagyon sok kitűnő gazdasszony van; aztán meg szeretné mindenik, hogy mentől előbb legyen kertjében minden fajta korai speciálítás. Az a jó meleg napfény szépen kicserélt mindenféle zöldséget, s midőn a veteményserég itt is, amott is kezdett már javában fejlődni, ez a szeszélyes természet elég udvariatlan volt, a mi gazdasszonyaink szomorú meglepetésére, egy fél napi havazással kirukkolt.

Ez már mégis malheurös időjárás. A korai veteményekhez fűzött szép remények, planumok meghiusultak, a gazdasz szony-szerget általános desperatio környékezte meg. Szerencsére nem tisztult fel az idő hamarosan s így nem fagylyalta meg a gyöngye iczi-piczi növényzetet a hó, a mi nagyon is szomorú dolog lett volna. Van már 10 jó öreg éve, hogy — tavalyt kivéve — nem lett Orbaiban semmi termés. Az idén már megint jó termés mutatkozik, ha valami elemi csapás elő nem adja magát; még igen is kövér idő jár.

Már egészen földerült az idő; beállott a fürdőidő is, sőt már fürdő vendégek is vannak. Hja, bizony nagy haladás van most minálunk. Vajnafalván a fürdő közön ség kényelmére építettek egy csinos fődött sétányt. A Pokolsár fürdőn is nagy javítások történtek; az alsó sétátér fái gonddal körül vannak kerítve s a sétátér ügyesen ki van porondozva, a patak széle befásítva s ügyesen kiczövekelve, az utcák, utak figyelmes gond alá véve; világító eszközről szintén gondoskodva van. Mindezek oly mozzanatok, melyek egész városias jellegget kölcsönöznek a különben is igen szép fekvésű Kovácsnának. Nem tehetem, hogy ki ne emeljem ifj. Deák Károly köz ségi főbíró és Deák Albert köz ségi jegyző urakat, kik egész odaadással és buzgalommal működnek fennevezett ügyek kivitelében.

Midőn gratulálnom kell az ily érdemes előjáróknak, azon ohajomnak is kifejezést adok a közvélemény nevében is: éltesse az Isten sokáig, de nagyon sokáig, hogy mint a köz ségnek legfőbb hangadó emberei, működhesseken ezentul is ily fényes eredménynel.

Szőnyegre került a bálterem ügye is. Értesülésem szerint Butyka József ur, piaczi nagytermét, melyben ez ideig is nagyon sok szép és fényes bál volt, átalakítja és berendezi a kor kívánalmainak megfelelően. A festési munkálatok már be vannak fejezve; a bálteremhez szükséges butorok, lámpák, tükrök, függönyök etc. meg vannak

rendelve. Ez mind igen szép és csakis oly anyagi viszonyok között élő és nemesen gondolkozó ember teheti, mint Butyka József ur. Gratulálok Butyka urnak is.

Végül megemlítem, hogy közelebből a Váradi-féle szintársulat megérkezik. Különösen oly fürdő vendégeknél, kik a fürdőidény őszi szakában szoktak Kovácsnára járni, remélem, kellemes meglepetés leend ezen körülmény.

Tanügy.

Értesítés a f. év nyarán Budapestén tartandó tornászati póttanfolyam iránt. Valás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur ö nagyméltóságának f. évi máj. 30. 18289. szám alatt kelt rendelete folytán értesitem az érdekelt tanító urakat, hogy ez évben csakis Budapestén fog tornászati póttanfolyam tartatni, melynek megkezdése ideje és tartama a „Néptanítók Lapja“ legközelebbi számában fog közlé tétetni. Ezen tanfolyamra felvett tanítók 80 frtnyi államsegélyt — beleértve az uti költséget is — fognak nyerni. Felvételre csak is oly tényleg szolgálatban lévő ifjú tanítók számíthatnak, kik ily póttanfolyamban még nem vettek részt. A tanképesítési, szolgálati és orvosos bizonyítvánnyal felszerelt kérvények nagyságos Buzogány Áron osztálytanácsos urhoz cimezve fölterjesztés végett az illetékes kir. tanfelügyelőhez sietőleg beadandók. Csik-Szereda, 1883-ik évi jun. hó 14. Élt es Elek, csikmegyei kir. tanfelügyelő.

Csikmegye kir. tanfelügyelőjétől vettük a következő sorokat:

„Válasz a „Székelyföld“ f. é. 38-ik számában megjelent nyílt kérdésre. A csik-karcsfalvi tanköteles gyermekek iskolába járatását a községben már több év óta uralgó járványos betegségek gátolják, mint erről Dr. ur az épen ott székelő körorvostól nyerhetett volna legközvetlenebb felvilágosítást. 170 tanköteles mellé, ha mind be nem válnának is s ha azok 1/3-a az ismétlődő tankötelesek közé nem tartoznának is, egy második tanítói — ha úgy tetszik, nőtanítói — állást hamarosan nyélbe ütnei ugyan nem lehet, de szervezni igen, és az szerveztetni is fog, mihelyt az iskoláztatás rendes menete elől ama sajnálatos akadályok elháríthatnak. Élt es Elek, csikmegyei kir. tanfelügyelő.“

Mindenféle.

— József főherczeg utja. Ditróba érkezik június 21-én d. u. 5 óra 20 perczkor. Innen indul 5 óra 30 perczkor. Borszékbe érkezik este 8 órakor. Az éjet ott tölti. Borszékéből 22-én reggel indul Tölgyesbe, hol az erődítményeket megtekinti. Tölgyesből indul d. u. 4 órakor s este 6 órakor Borszékbe érkezik, hol újból meghál. Borszékéből 23-án d. e. 11 órakor indul s d. u. 1 óra 30 perczkor Ditróba érkezik. Ditróból Gyó-Szentmiklóra érkezik d. u. 3 óra 25 perczkor. Itt tölti az éjet. Gyó-Szentmiklósról 24-én reggel 5 órakor indul s 7 óra 50 perczkor Cs.-Szt.-Domokosra érkezik, honnan 8 órakor indulva d. e. 11 órakor Csik-Szeredába érkezik. Itt szemlét tart a 26. honvéd zászlóaj kerete és elhelyezése stb. fölött. D. u. 4 órakor Cs.-Szeredából Tusnádra utazik, hova este 6 óra 30 perczkor érkezik. Tusnádon meghál. 25-én reggel 6 órakor Tusnádról indulva d. e. 11 óra 20 pkor. S.-Szentgyörgyre érkezik, hol 10 perczet késve 12 óra 40 pkor Előpatakra érkezik. Itt ebédel. D. u. 4 óra 30 pkor Előpatakról indul s d. u. 6 órakor érkezik Földvár, honnan utját folytatja Kolozsvár-Nagyvárad felé.

— József főherczeg fogadására Csikmegyében a megyei tisztség előkészületeket tesz. A merre jár, mindenütt gondoskodva van, hogy méltóan fogadtassék. Háromszék-megye tisztsége Büksszádig fog a főherczeg elé jöni, hogy a megye határáról tovább kísérjék.

— Jagócsi Péterffy József min. biztos és Gr. Zichy Jenő urak fogadtatására a rendező bizottság által a következő program lett megállapítva: 1. Június 20-án d. u. 6 órakor lovas banderium és üdvözlő menet indul az ugnevezett „Botfá“-hoz, a hol Baló László üdvözlő a megérkezendő vendégeket. A gyülekezést 3 ágyulövés jelzi. 2. D. u. 1/27 órakor a különböző ipartársulatok és testületek — élén a tanács és polgármester

— a városi tanácsház elől zászlókkal és zeneszóval kivonulnak a város végén felállított diszkapuhoz. A gyülekezést jelzi a másodszori 3 ágyulövés. 3. A megérkezett magas vendégeket a diszkapunál Szöcs József polgármester üdvözlő a város nevében. 4. Bevonulás a városba zeneszóval s a vendégek elszállásolása. 5. Este 9—10 óra között fáklyás zene a vendégek tiszteletére, hol Molnár Dénes városkapitány fog üdvözlő beszédet tartani. 6. Június 21-én d. e. 8 órakor a szemlére kirakott ipar-cikkek megtekintése. 7. D. e. 9 órakor gyűlés a tanácsház nagytermében a szervezendő ipariskola s más ipari ügyekben. Előadó: Gyöngyösi István. 8. Gyűlés végeztével d. u. 1 órakor tisztelgések, a városi tanács és képviselőtestület a polgármester, az iparos testületek Székely János ev. ref. lelkes és a tanítói kör Nagy Károly elnök vezetésével. 9. Tisztelgések végeztével d. u. 2 órakor diszebed.

— Csikmegyében az arányosítások iránti tárgyalások meggyezerte megkezdettek. Az arányosítási ügyeket Miklósi József trvszéki bíró révén kezébe most már lehet reményünk, hogy valamikor csak keresztül lesz víve a sokat huzott-halasztott, de annyira égető kérdés.

— Csikban az Olt mellett — körülbelül 5 mföldnyi hosszúságban — az idén majdnem semmi szénát nem lehet kaszálni. A gyakori kiöntések miatt a part annyira meg van iszapolva, hogy megelégednek a gazdák, habár sarjut nyerhetnek. Az Oltszabályozás is, úgy látszik, akkor valósul meg, mikor a csikszeredai új utca: soha napján.

— Nagy jég hullott le a héten Háromszék-megye több községében. Legtöbb kárt Albis, Dálnok, és Mátisfalva községekben okozott. Torján 20% kárt csinált.

— Mult számunkban említettük volt, hogy Sztupa Andor jól szervezett szintársulatával közelebből K.-Vásárhelyre fog érkezni; most közöljük a tagok névsorát. Férfiak: Sárdi Károly, Lorándi Tivadar, Ligethy Géza, Kulinyi Márton, Tóvölgyi Béla, Pénczes Endre, Komlósi Gyula, Óvári Jenő, Albisi László, Kövesi Miksa. Turcsányi Lajos, Vári József, Utasi Gyula, Petri László. Nők: Sztupáné Kolonics Alfonza, Nyilas Ilona, Tóvölgyi Béláné, Szombatfalvi Anna, Ligethy Gézáné, Bíró Anna, Csiszér Istvánné, Óvári Jenőné, Komlósi Gyuláné, Léhmann Lina, Komlósi Ilka. Miután egy társulat existenciáját első sorban az előleges bérletek biztosítják, Sztupa igazgató urat, ki jelenleg e célból városunkban időzik, a legmelegebben ajánljuk a műpártoló közönség figyelmébe; a köztetszés és szeretet, melyben Sztupa ur és társulata évek során városunkban részesültek, elég biztositékot nyujtanak arra nézve, hogy a közönség ezuttal sem fog e társulathoz csatlakozni.

— Hymen. Gyó-szentmiklósi kereskedő Lázár Antal és Vákár Katinka k. a. gyó.-szárhegyi birtokos Vákár István kedves és művelt leánya, folyó hó 26-án tartják esküvőjüket. Szívből gratulálunk hozzá.

— Gyergyó-Szentmiklóson József főherczegnek f. hó 23-án történendő átutazása alkalmával fogadtatására az előkészületek nagyban folynak.

— Gyó-Szentmiklóson a járvány szűnőfélben van; kórház teljesen üres, összesen csak 3 beteg van jelenleg a városban.

— Jégverés. Folyó hó 13-án déli egy órakor Cs.-Szt.-Imre és Szt.-Simon határán nagy jégeső vonult végig. Szerencsére a nagyobb vihar az ugarmezőn hullott le; de a faluk közt levő kerti veteményekben sok kárt tett; különösen a kendereket tette tönkre.

— Villámütés. A Csik-Bánkfalva és Szent-Márton közti uton a napokban a villám egy finánczot agyon sujtott. A falusiak azt hiszik, hogy az ő átkuk fogta meg a szegényt s annak örvendenek, hogy most már egygyel kevesebb fináncz lesz.

— A „Budapesti Hírlap“-ot, melynek előfizetési fölhívását lapunk mai számának hirdetési rovatában közöljük, a legmelegebben ajánljuk olvasóink figyelmébe. Főszerkesztője Csukási József és vezércikkei a legelső magyar publicista Kaas Ivor báró és Rákosi Jenő írják. Iránya

minden ízében magyar nemzeti s teljes erővel azon van, hogy a magyarosodást terjeszsze, a közszellem emelésére hasson, üdvös mozgalmakat támogasson és kezdeményezzen. Pártérdeket nem szolgál, véleményyszabadságát, a hírlapíró ez egyetlen vagyonát, csonkítatlanul megőrzi föl és le egyaránt. Tárcaája változatos. Első rangú írók műveit közli, regénycsarnokában pedig a fordított és eredeti regények egymást váltogatják. A többire nézve utaljuk olvasóinkat magára az előfizetési felhívásra.

— Egy 8—9 köböl féréjű kaszáló, illetőleg loherés idei termése szabad kézből eladandó. Bővebb felvilágosítást e lap kiadóhivatalában nyerhetni.

Gazdaság és kertészet.

A gabona-rozsda.

Nem tudjuk még, mily mérvben, de több vidéken tényleg fellépett a gabona-rozsda. — Ezen betegség egy gombafaj; a Puccinia által idéztetik elő és pedig Soraner szerint a rozsdát előidéző gombának 3 faja ismeretes u. m. a Puccinia graminis, a P. straminis és a P. Corda. Ezen gombák egymástól úgy a spórák alakja, valamint azoknak a gabnába való befészkelése által is különböznek, noha egyébként a kár, a melyet okoznak, teljesen egyenlő s a gazdára nézve végzetes is lehet. Az első két gombafaj előfordul úgy a buzán, mint a rozson, árpán és a zabon is, a harmadik faj igen ritkán s ilyenkor is csak a zabon fordul elő. — Mindháromnak fejlődésmentete majdnem teljesen egyenlő.

Ezen gabnabetegség fejlődése a következő: Mindenekelőtt a fiatal leveleken sárgás apró foltok jelennek meg, melyek a barnás színbe mennek át. Ezen foltokból kis fakadékok emelkednek elő; ezek arany-sárga-színű s majd gömbölyű, majd tojásdad sejtekkel vannak megtöltve, melyek egy közös myceliumból erdő ágacsokkára illesztvék. — Ezen sejtek, ha a rozsda tavasszal, vagy nyár elején lép fel, gömbölyűek, későbbi fellépésnél ellenben tojásdadok lesznek. Ezen sejtek a rozsdagomba spórái, melyek ha tartányuk felpattan, nagy könnyűséggel válnak le az ágacsokokról (sterigmákról) s a szél által továbbitnak s az egészséges gabnalevelekre ülepednek. Tudományos vizsgálatok bizonyítják, miszerint ezen spórák letelepedésük után három órára nagy melegségben már csiráznak s 6—10 nap múlva a főszarat, az u. n. myceliumot is megnövelik, a leveleken ismét fakadékok keletkeznek, melyek felpattanván, a spórák ismét tovább repülhetnek egészséges gabnalevelekre. A spórák ily gyors fejlődése képes csak megmagyarázni azon gyorsaságot, melylyel ezen epidemia terjed s pár hét alatt egész gabnaterületeket képes erősen inficiálni. Az első infekció rendesen tavasszal szokott mutatkozni, mely aztán kedvező időjárás mellett aratásig annyira elhatalmasodik, hogy a gazda sirva nézhet kévéire. De nem is épen szükséges, hogy az infekció tavasszal lépjen fel, elég, ha az őszi vetés már őszzel inficiálva van, mert de Bary szerint a rozsda myceliumjai, már legalább a Puccinia staminis fájé, igen jól kitelelnak az őszi gabona leveleinek táblás sejtjeiben, hogy tavasszal folytathassák garázdálkodásaikat. Rendszeren azon helyeken, hol nyári spórák mutatkoztak, ugyanott később erősebb s áttelelésre is képes spórák az u. n. talentspórák keletkeznek. Ezek már két-két sejtből állanak, barnás színűek s világosabb színű ágacsokakon függnek, ezeket azelőtt külön gombafajnak tartották s Pucciniának nevezték; a nyáriak kredó nevet viseltek, holott kisült, hogy mindkettő egy és ugyanazon gombafaj.

(Vége köv.)

Szerkesztői izenetek.

Sz. Ferenczné asszonynak Csik-Dánfalván. Hogy F. A. sz.-segéd urnak meggyorót, pisztrángokat és egy nyulat adott ajándékba szaz illető a köblös zsákok nem adja vissza, az elég hálátlanság; de hát mi arról nem tehetünk s a zsákokat vissza nem szerezhettük, ha csak e „kinyomtatásra“ az illető vissza nem adja a maga jószántából.

Felölös szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádebbó Ferencz, Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

BUDAPESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep
utáni napokon is.

Szerkesztők és kiadótulajdonok:
CSUKÁSSI JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ.

Előfizetési ára:
Egész évre 14 frt. Félévre 7 frt. Negyed-
évre 3 frt 50 kr. Egy óra 1 frt 20 kr.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
IV. ker. kalap-utca, 16. sz.

A „Budapesti Hirlap” nem pártlap.

Pártja — olvasóinak kiterjedt köre. Szolgálatokat nem kíván se kormánynak, se jobb, se balpártnak tenni, csupán a közönségnek és, a mi
ugyanaz, az országnak.

Miből állanak ezek a szolgálatok?

Első sorban abból, hogy **mindenről** a mi az országon belül vagy kívül akár politikai, akár társadalmi, akár művészi, akár tudományos
térén fölmerül: **híven, pontosan, gyorsan, röviden, de mégis kimerítően és részrehajlás nélkül értesítse közönséget.**

E tekintetben egy hazai lap sem mulja felül a „**BUDAPESTI HIRLAP**”-ot. Vannak a nagyobb és drágább lapok, melyek
terjedelmesebben tudósítanak, **de nincs, mely pontosabban és pártatlanabban adná értesítéseit.**

A „**BUDAPESTI HIRLAP**” olvasó közönségén és íróin kívül nincsen senkinek e kerek földön lekötelezve, se **osztálynak**,
se **pártnak**, se **kormánynak**, se nyilvános vagy magán **társaságoknak**; a „**BUDAPESTI HIRLAP**” a legfüggetlenebb
lap Magyarország fővárosában, a hol az egyik lap a pénzvilágnak, a másik egy-egy hatalmas vasutnak s más ily vállalatoknak, a harmadik
kormánynak, a negyedik a zsidóknak, az ötödik egy-egy felekezetnek, a hatodik a szabadkőműveseknek, a hetedik, nyolczadik egy-egy pártnak
a jármát viseli.

A „**BUDAPESTI HIRLAP**”-nak csak egy hatalmasság parancsol, az diktálja vezérezikkeit, az szabja meg magatartását, s e hatalmasság: a
a **nagy közönség és az ország azonos érdeke.**

Ennek tesz szolgálatot, a ki a **BUDAPESTI HIRLAP**”-ot pártolja.

Nekünk nincs kitől féljünk, nincs kitől reméljünk, kivéve olvasó közönségünket, a mely itél szavaink és cselekedeteink felett.

A „Budapesti Hirlap” rendes tartalma a következő:

I. Politikai és társadalmi vezérezikkek.

**II. Tudományos, ismeretterjesztő és mulattató
tárczák, mindennap rendszeren kettő.**

**III. Az apró politikai hírek, a fővárosi ügyek,
az egyesületek, a művészetek rovata.**

**IV. A fontosabb események bővebb leírása kü-
lön cikkekben.**

V. Távirati tudósítások.

VI. Napi események rovata.

VII. Közgazdaság.

Ezenkívül a mellékleten rendszeren egy-egy ve-
zérezik a társadalom valamely osztályának érde-
keiről, országgyűlési tudósítások, tárcza, törvény-
szék, vidéki hirrovat, önálló ismeretterjesztő, szóra-
koztató cikkek, tudósítások a divatról, hasznos
tudnivalókról és állandóan egy-egy regény.

A „Budapesti Hirlap” rendes írói:

Csukási József szerkesztő, b. Kaas Ivor, gr. Teleki Sándor ezredes, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Benedek Elek,
Berényi László, Kacziány Géza, Rákosi Viktor, Szokolay Kornél, dr. Volf Vilmos.

Rendkívüli alkalmakkor lapunk rendes terjedelme, a mely 12 oldalnyi, hol egy fél, hol egy egész ivvel kibővül.

Nagyobb ünnepekre ünnepi számokat adunk ki a feldolgozott hirlapi napi anyag mellett becses és érdekes tartalommal.

Kiváló események színhelyére külön tudósítókat küldünk, akik ügyességök és megbízhatóságuk által egyaránt lekötelezik a közönséget és
a szerkesztőséget.

Bécsben, Berlinben, Párisban, Londonban rendes tudósítóink vannak, a kik közvetlen benyomásaik alapján adnak hirt
arról, a mi e világvárosok lakóit foglalkoztatja.

A „**BUDAPESTIHIRLAP**” a legolcsóbb politikai, szépirodalmi, társadalmi és közgazdasági napilap.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Félévre 7 frt. — Évnegyedre 3 frt 50 krajczár. — Egy óra 1 frt 20 krajczár.

☛ Az előfizetés legegyszerűbben postautalvánnyal teljesíthető e czimen: ☛

„**B u d a p e s t i H i r l a p**” Budapest, kalap-utca 16-ik szám alatt.

Tisztelettel ajánljuk a „**BUDAPESTI HIRLAP**”-ot, első és rendíthetlen hirdetőjét a magyar nemzeti állam érdekeinek, a t magyar közönség lekötelező figyelmébe

Csukási József, Rákosi Jenő,

a „Budapesti Hirlap” kiadó-tulajdonosai.

☛ Mutatványszámokkal szívesen szolgál a kiadóhivatal. ☛

**MAGYAR
VÖRÖS-KERESZT-
EGYLET
sorsjegyek.**

☛ ÉVENKINT 3 SORSOLÁS. ☛

Évenként 3 sorsolás.

Évenként 3 sorsolás.

Legközelebbi húzás f. évi július 1-én.

Ezen húzásban **főnyeremény 50,000 forint.** Továbbá 1 nyeremény
a 5000 frt, 4 nyeremény a 1000 frt, 10 nyeremény a 500 frt, 25 nyere-
mény a 100 frt, 30 nyeremény a 50 frt, 52 nyeremény a 25 frt.

A nyeremény-sorsoláson kívül **törlesztési sorsolás** is történik; min-
den a törlesztési sorsolásban a legkisebb nyereménnyel húzott sorsjegy
tovább játszik a főnyereményre.

☛ Ezen sorsjegyek a napi árfolyam szerint ☛
kaphatók a

Pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzletében

Budapest, Dorottya-utca 1. sz.

valamint minden bank- és váltóháznál az országban.